

INHOUD

Voorwoord.....	7
1. Vertrouwen dat blijft.....	8
2. Dat was vroeger	15
3. Grenzen zoeken	22
4. Ik en mijn huis.....	26
5. Naar Italië	33
6. Rijbewijs.....	41
7. Bockwinkel in Zuid-Italië	44
8. Terug in Nederland	47
9. Brief aan mijn vader Ette	55
10. Hoe nu verder	61
11. Zingeving	63
12. Israël.....	67
13. Een nieuw huis	74
14. Over ouder worden.....	76

Dus toen die grote jongen in de zandbak weer zat te treiteren, zou hij een klomp naar zijn kop krijgen. Maar die jongen ving de klomp op met een ijzeren schep. Met een gebarsten klomp en een triomfantelijk hart riep ik thuisgekomen: ‘Oma, ik huil niet. Alleen de klomp is gebarsten.’

Gelijk commentaar van haar kant: ‘Denk je dat het geld op mijn rug groeit?’

‘Maar vader heeft het gezegd.’

Oma draaide zich om naar u: ‘Heb jij dat gezegd?’ ‘Ja, dat heb ik gezegd. Rustig maar, die klomp kram ik wel even.’ Zo kwam er rust in huis en in de zandbak. Doordat u me leerde voor mezelf op te komen.

Toen veel kinderen de drie kilometer naar school leerden fietsen, kreeg ik ook een fiets. Een fiets op de groei. De trappers werden verhoogd met een soort blokken. Na een paar valpartijen besloot ik nooit van mijn levensdagen meer te fietsen. U vroeg of ik het zeker wist. Na een “ja” ging de fiets op zolder. Toen ik uiteindelijk toch wilde leren fietsen, hebt u mij geholpen om door te zetten.

Weet u trouwens nog dat Frederik en ik u een keer uitdaagden om die grote vaart over te zwemmen? U nam de uitdaging aan en kwam keurig aan de overkant met de hondjesslag.

Vanaf oktober 1952 hadden we een abonnement op een leesmap. Voor oma een damesblad, voor u de Panorama en voor ons de Donald. Als de Donald kwam wilde u als eerste het vervolgverhaal daarin lezen. Daarna mocht Frederik en als laatste mocht ik hem pas hebben.

Oma regelde kwartet en monopoly voor de gezellige zaterdagavond. U

hield niet van spelletjes. Of was u gewoon te moe? Oma deed het ons een keer voor en verder vermaakten we ons wel. Van een klein sjoelbord met damstenen, door de andere oma uit Zuid-Holland gemaakt, hebben we ook veel plezier gehad. We verveelden ons zelden. U zei over mij weleens: 'Geef haar een schaar, papier en kleurtjes en ze is gelukkig!' Met kleurwedstrijden won ik vaak prijzen.

Altijd stond de radio aan. Dinsdag mochten we opblijven voor de bonte dinsdagavondtrein.

U leerde mij de eerste danspasjes van de Weense wals en soms liepen we bij een vrolijk "hoempa" wijsje met z'n vieren de polonaise.

De mattenklopper was mijn gitaar, een paar pannendecksels dienden als pauken en u imiteerde de clown, schitterend gekke bekken trekkend. Heerlijke pret om niks!

Welke vader verraste zijn dochter in die tijd op een avondje bios? Gewoon op de fiets naar de schitterende, beroemd geworden film "Keizerin Sisi", gespeeld door Romy Schneider uit 1955. Bedankt pa, dat was een succes!

Toen oma in mei 1972 overleed zou ik in dat jaar van onttredering hetzelfde voor u doen en u laten genieten van de film "The Sound of Music".

Bezig zijn, hard werken, veel lezen, lekker en eenvoudig eten, genieten van het goede en niet zeuren over het oude.

Dat was hetgeen u communiceerde.

Voor u gold ook: 'Vraag niet en klaag niet!'

Ik vraag me nu wel eens af of u Frederik en mij niet gemist hebt toen we allebei zo onze eigen weg gingen? U zei wel: 'Ik laat je vrij, ik heb